

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 =
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiqvar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytözséjé-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J. Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 76. szám

(Vithen-ház.)

Ide küldendők a lap szellemi részé-
re illető közlemények, valamint az előf-
izetési díjak, hirdetések, nyiltterek és
reklamációk.

Hirdetéseket felvesz és rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Falkenstein Soma hírlapiró dáj

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Szegény Bánffy!

Igazán megesik az embernek a szive azon
a szerencsétlen eseten, a mi szegény Bánffy
Dezso báróval, Magyarország ez idő szerinti
miniszterelnökével történt.

Olvasóink tudják már, hogy Bánffy Dezso
a Kálnoky külügyminiszter otromba sértései
miatt felszaladt Bécsbe a királyhoz, hogy ma-
gának s a magyar miniszterelnöki állás tekin-
télyének elégtételt szerezzen. Ő Felsége a ki-
rály a panasz előterjesztése után a legteljesebb
elismerését és bizalmát fejezte ki — Kálnoky
Gusztávnak! Annak a közöstygyes kül-
ügyminiszternek, a ki elég merész volt Magyar-
ország miniszterelnökével úgy bánni el, mint
egy ostoba gyerkőcczel, a ki nem tanulta meg
jól a leczkélét.

Hát úgy érezheti magát Bánffy Dezso
most éppen, mint az egyszeri szegény ember,
a kit a régi pandurvilágban egy uri ember jól
képen teremtett s mikor azután panaszra ment
a szolgabíróhoz, ez jogorvoslat helyett hason-
szenvi kúrát alkalmazva a másik oldalról terem-
tette őt képen, s a szegény ember ezek után
úgy gondolkozott, hogy a dolog most talán mind
a két oldalról — ki van egyenlítőve.

Szegény Bánffy! Mindezeket a hallatlan
sérelemeket azért kapta, mert azt hitte a bol-
dogtalan, a mit a kormánypárt sajtója sem hisz,
csak hirdet, hogy: Magyarország a 67-es kö-
zöstygyes alapon állva szabad és önálló állam,
hogy ennek az országnak van — szabad
akarata! Ebben a szerencsétlen hiedelemben
azután kikötött Bécsbe. Most azután megta-
nitották rá, hogy van-e Magyarországnak
szabad akarata?!

A kormánypárt sajtója most vért izzad kin-
jában. Még ilyen furcsa helyzetben nem volt,
mióta a 67-es kiegyezési törvénnyel bekötöt-
ték a szemét. Most ő szitkozódik és fenyege-
tődik. Megidézzi az osztrák armánynak, a reak-
ciónak, a kamarillának szörnyű emlékeit. A
jámbor olvasó fogvaczogva nézi e borzalmas

kisérteteket. A gondolkozó ember pedig meg-
csömörlik a szájhósködésnek e hitvány kor-
szakától.

Bántja őket az uralkodó kézírata; de a
hazugságra berendezett nyelv nem tud őszinte
lenni; a görbeségben megmeredett hát nem
tud kiegyenesedni. Kancsalitnak, oldalognak
s miként az ügyes róka, egyik sem ugrik
egyenesen a zsákmányra, nehogy verembe ta-
láljon hullani. És bolondítják lelkiismeret nél-
kül a magyart, állami függetlenséget és nem-
zeti méltóságot emlegetve.

Ugyan, hol volt ez a had, mikor megcsi-
nálták a 67-es kiegyezést? Hol volt, mikor
az osztrák katonatiszt rongynak ne ezte zász-
lónkat? Hol volt, mikor a magyar udvartartást
alárendelni ígérték a bécsi udvartartásnak?
Hol van, mikor a magyar pénzügyek önállósá-
gát követeljük? Mit csinál, mikor a magyar
nyelv igaz jogainak akarunk minden intézmény-
nél érvényt szerezni? Hol bujkál, mikor a
magyar czimert és színeket vissza akarjuk he-
lyezni törvényes jogaiba? Hol volt, mikor a
király hadat üzent a magyar szovinizmusnak
és az önállósági törekvéseknek?

Hát csak lasabban a testtel. Megrontottá-
tok az államiság elévülhetetlen jogait a 67-iki
törvényekkel és megrontottátok a 67-iki tör-
vényeket a paritás eszméjének végre nem haj-
tásával. Egy és ugyanazon szájjal lehet fujni
hideget is, meleget is, de nem lehet 48-as
jogokat követelni 67-es alapon.

Miben lépte túl Kálnoky a törvényesen
megszabott hatáskört? Abban, hogy úgy bánt
a magyar miniszterelnökkel, mintha az neki
alantas közege volna. Tűrhető-e ez? Bizonyára
nem. Itt elégtételre van szükség két-
ségtelenül. Bánffy kereste is az elégtételt,
s elégtételül azt kapta, hogy Kálnoky megdi-
csérte az uralkodó.

Megtarthatja-e ilyen körülmények között
Bánffy a maga állását?

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Nagynéni-szöktetés.

Irtá: Kalamus.

Furcsa kis eset ez. talán el sem hiszik önök.
De hát arról én nem tehetek. Azért csak elmondom.

— Kányai úr! Képes ön ezt megtenni? Aranyba
foglaltatom, ha megteszi.

— Csak rám kell bízni.

— Mennyit kér, ha azt a boszorkányt meg-
szökteti a házamtól?

— Kétezer forintot.

— Adok háromszáz. Tehát áll az alku?

— Itt a kezem!

Ez a párbeszéd tekintetes Bimbó Kálmán ur
és egy fiatal színész közt folyt le nagy titokban.

A tekintetes ur följebb taszította fején széles
karimájú szalmakalapját, hogy megtörülje izzadó
homlokát.

— Erősítsük hát meg a szerződést, kedves
barátom, — mondá tekintetes Bimbó ur, bort öntve
az asztalon álló két pohárba.

Mikor a nyelvökéiken át utnak eresztették a
sillert, kezét szorítottak egymással, ezzel is megpe-
csételve a titkos szerződést.

— Ön, tekintetes uram, csak maradjon tovább
itt a pavillonban, mondá a színész.

— S maga hova megy?

— Szerelmet vallani.

Kányai, a fiatal színész, könnyed, ruganyos
léptekkel hagyta el a vadszőlővel körülfojtott kis
házat . . .

De hogy olvasóim megérthessék a dolgot,
egyet-mást el kell mondanom az előzményekből.

Tekintetes Bimbó Kálmán ur leggazdagabb
ember a faluban. De nem kell ám azt hinni, hogy
az ő tiz körme szerezte azt a nagy vagyont, a mit
bir. A szüleitől örökölte.

Ez persze nagyon jó volt neki; csak hogy ez
a jó egy rosszal volt összekötve. Tudniillik: a bir-
tokkal együtt a nagynéjét is jussolta. A végrende-
let szerint kötelezve volt a „tántot“ holtiglan tisz-
tességes ellátásban részesíteni.

Ez nem volna még baj, hanem az sehogyszem
tetszett Bimbónak, hogy nagynéje uralkodik.

A vén csoroszllya egész nap pöröl. De az még
istenes volna, ha csak őt és a cselédekét szidná;
hanem azt az aranyos kis feleséget is mindig sze-
kirozza. Pedig olyan az az asszony, mint egy falat
kenyér.

— De öreg banya, — elmélkedett a ténsur,
— majd elexpediálunk mi téged. Az isten hozta

Városi közgyűlés.

— 1895. május 9. —

Soltész Nagy Kálmán polgármester üdvö-
zölvén a kevés számmal megjelent városatyákat, a
közgyűlést megnyitja.

Ugyancsak ő a város bejelentésében felmerült ese-
ményekről szóló jelentését terjesztette elő, melyek
sorából a következőket emeljük ki: A népnvelés
ügyében forduló pontot képez a lefolyt év. A fűzes-
utcai és kis-majör utcai községi iskola megnyílt.
A város példája buzdítja a felekezeteiket is. A Gor-
don-utczában ugyanis már készül a kor színvonalá-
nak megfelelő róm. kath. iskola. Az építések terén
örvendetes haladást tapasztalt. Magánosok két két-
emeletes, egy egymeletes és 183 föld-zintes házat
építettek. Felemlítendő az államvas-uti műhely ki-
bővítése és a „Korona szálló“ felépítése. — Mis-
kolczon a múlt évben született 1378 gyer-
mek, meghaltak 1028-an így a szaporodás 350.
A közegészségügyi szolgálat tekintetében az orvosi
karban történt változás folytán kedvező fordulat állott
be. Dr. Lippay Sándor egyik városi orvos miniszteri en-
gedéllyel szemészeti sanatóriumot rendezett be. Meg-
emlékezett a polgármester Kossuth Lajos haláláról.
Az országos gyászban Miskolcz városa is résztvett.
Tekintélyes küldöttség vitte a város koszorúját a
nagy hazafi ravatalához. Az üvegyár megnyerése
iránt minden lépést megtett, de sikertelenül. Miskolcz
városa nem tudta ellensúlyozni azokat az előnyöket,
melyeket a sajtó-szentpéteri közszékhely nyújtott.
A filloxaera által kipusztított szőlőterületek újbóli
beültetése örvendetes halad előre. A múlt év utolsó
napján alakult meg a közművelődési egyesület, mely
körül a város intelligenciája csoportosul. A ajlék-
talanok számára a város menedékházat épített.
A villamos közúti vaspálya építését legközelebb meg-
kezdik. A megye főispáni székét dr. Miklós Gyula,
alispáni székét Léway József foglalta el.

Az éljenzéssel fogadott jelentés Horváth La-
jos és Porcs János indítványára kinyomtatni hatá-
roztatott; az egész tisztikarnak pedig bizalmat sza-
vazott a közgyűlés.

Bárony János t. ügyész a város pereiről
tett rövid jelentést.

A Pecze-szabályozásának ügyét addig függőben
kivánja tartani a közgyűlés, míg az igazságügyi pa-
lota helyének ügye el nem dől.

A Nagy-Hunyad-utca szabályozási vonalának
megállapítása tárgyában jelenti az építkezési bizott-

azt a színészt ide. Tudom, hogy egy hét múlva az
is elszökik tőle. De nem bánom, csak menjen; ak-
kor már könnyen beszélek . . . Képzem, hogy
megőrül majd a feleségem, ha egy reggel arra éb-
red, hogy: „nincs Erzsók néni!“ Majd azt mondja
rá: „már hogyné volna!“ És el kell hinnie, hogy
csakugyan nincs. „Hát hová lett?“ — Ugy látszik,
elszökött . . .

Bimbó uram okoskodását Kányai visszaérke-
zése zavarta meg.

— Képzeld, — mondá a színész — sikerült
szökésre birmom! Fülíg szerelmes belém!

— Mikor történik a szökés?

— Még ma este. — Most pedig elmondom
önnek az utasításokat.

— Figyelek.

— Ön mindenekelőtt kijelenti nejének és a
„kedves tantijának,“ hogy rögtön kimegy a tanyára.

— Nem jó volna a feleségemet is kivinni?

— Ön azért nem megy ki a tanyára, hanem
ittthon marad; mert szükségem lesz Bimbó urra. T.
i. felöltözik kocsisnak.

— Értem.

— És pont 11 órára az ajtó előtt vár.

— De hát hol legyen én addig?

— Most nyolcz óra. Kikocsikázik a mezőre.

ság, hogy az utca szélesebbé tétele céljából szükséges terület 1530 frt értékben kisajátíttassék.

Sassy Szabó István nem látja szükségét annak, hogy a Nagy-Hunyad-utca szélesebbé tétessék, mert hiszen évszázadok óta nem volt erre semmi szükség. Soba ott azon a helyen semmiféle szerencsétlenség nem történt. Kivéve egy esetet. A Szepessy-Szemere-féle választási harcok idejében Mint gyermek emlékszik rá, hogy a két párt ezen a helyen ütközött össze; dolga akadt a kőnek és a csáthi bornak is, no hát akkor volt csak szűk ez az utca. (Élénk derűtség!) De a város pénzügyi viszonyai sem engedik azt, hogy most, midőn a városnak 200,000 frt adóssága van és 500,000 frtot vesz fel újabb a tűzér kaszárnya építésére. olyan utca kibővítésére adja ki a pénzt, a mely kívánatos ugyan szélesítési szempontból, de halaszthatatlan szükségget nem képez. Ő tehát a bizottság javaslatát nem fogadja el.

Erre hosszas hallgatás követhetik. Soltész N. Kálmán polgármester fölteszi a kérdést: Kíván valaki a tárgyhöz szólni? (Felkiáltások: Szavazunk!) Mire feláll

Bizony Ákos. Hogy ez az ügy szó nélkül el ne intéztessék, mintán az építkezési bizottság nem akarja felhasználni az alkalmat néhány szót kíván szólni. Hogy a Nagy-Hunyad-utca kibővítésére évszázadokkal ezelőtt szükség nem volt, azt elhiszi, mert Miskolc még akkor egy elmaradott város volt. Ma azonban Miskolc virágzó várossá fejlődött. A mi akkor jó volt, azt ma már a haladás szelleme megváltoztatja. A villamos közúti vasút építése is halaszthatatlanul megkívánja, hogy ez az utca kiszélesíttessék. Nem szabad megengednünk, hogy ott egy nagy költséges ház építtessék. Azután meg pénzügyi tekintetben sem olyan szánandó helyzetben van Miskolc, mint a hogy azt előtte szóló állítja; mert ha vannak is a városnak passivái, az aktívák azokat igen bőven fedezik. Miskolc ma az ország vagyonszámbájában között foglal helyet. Éppen ezért elfogadja a bizottság javaslatát. (Általános helyeslés.)

Csáthi Szabó István, mint a kiépítési bizottság elnöke, azért nem akart az ügyhöz szólni, mert már ez csak alkalmi szempontból került most harminczben a közgyűlés elé. Itt bevégeztet dologgal állunk szemben. Nem akarta indokait, melyeket már annyiszor elmondott, ismételni. Ha azonban így kívánják, ő szívesen elmondja még negyedszer is. El is mondta hosszasán, hatalmas érvekkel okolta meg az utca szélesítésének szükségét. Mire aztán névszerinti szavazás következett, melynek eredménye az lett, hogy a közgyűlés a bizottság jelentését 70 szavazattal (4 ellenében) elfogadta.

A városháznál szükséges építkezésekre 8500 frtot szavazott meg a közgyűlés.

A városi bérház bérbeadására vonatkozólag Kozma Elek, Porcs János és dr. Csáthi Szabó István felszólalása után kimondta a közgyűlés, hogy újabb hat évre hajlandó ugyan a házat az igazságügyi kormányzatnak 4000 frt évi bérösszeg mellett bérbeadni, de a bérbevevő köteles a ház adóját és a kívánt átalakítási költségeket fedezni.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

TANÜGY.

Kedélyképzés az iskolában.

(Irtá és a „Tanügyi Kör” április 27-én tartott ülésén felolvasta: Schönbrun Márk.)

Olykor olykor megállok egy épülőfélben lévő ház előtt, és el-elnézem, mily lázasan folyik az épít-

Visz ki magával parasztruhát is és ott felöltözködik, aztán a kitűzött időre bejő a faluba.

— Most már tisztában vagyok veled.

— Még egyet. Nekem mindenekelőtt ideadja az ajtókulcsokat.

— Éppen nálam vannak. Ez a kapukulcs, ez meg a folyosó-ajtó kulcsa. — A pénzt pedig a vasuti állomásnál kézbesítem.

— Jól van!

* * *

Az eget bárányfelhők borították. A hold más világrészben volt tanuja a szerelmi vallomásoknak. Az este tehát sötét volt.

A mint az óra a 11-et elütötte, egy kocsi áll meg Bimbóék előtt.

Nem sokára két alak lépett ki az ajtón. A kocsis rájok pillantott. A nő le volt fátyolozva és egy köpenybe burkolva. A tantjának mindjárt megismerte kedves köpenyegét.

Csöndesen ültek fel a kocsira. Ott aztán átölelték egymást.

A kocsis mosolyogva nézte ezt a jelenetet, mintha azt gondolta volna:

— A vén égetnivaló, — milyen szerelmes!

— Azzal a lovak közzé suhintott az ostorral; s tovarepültek.

A vasuti állomásnál a két szökevény leszállt a kocsiról. Bimbónak egy jó ötlete támadt. Mielőtt

kezés. A napszamosok egyre hordják az anyagot, a téglát, a követ, homokot, cementet; a kőművesek egykedvűen megszakitás nélkül rakják a téglákat egymásra. Szemlátomást emelkednek a falak; itt egy ablak, amott egy ajtó is kész. És ezen lázas munka közepette hallatszik a pallér sarkalló kiáltása: „Ide azt a maltert, gyorsabban avval a téglával!” És görnyed a szegény napszamos háta, nyikorog a fűrrik, porzik a téglá a kőműves kalapácsa alatt, az állvány deszkái csak úgy recsegnek a téglával és vakolattal megterhelt munkások lábai alatt. — Az egész kép az egyiptomi Piszot és Ramszeten miniatüre mása. — És mit látunk ezen épület homlokzatának kivételénél?

A legnagyobb flegmával és nyugalommal dolgozgat a pallér, nem sietteti a felügyelő, nem sarkalja a gazdája: egészen magára hagyják. Megmegáll munkájában, mér, számít, farag és simít. Itt bontja már a kész falat, amott hozzáépít, mert vigyázni kell a szimetriára, az összhangra, hogy a díszítmények, az arabeszkék plasztikája kellőképpen kidomborodva legyen. Ez művészet, és a művészetben a sietségnek, az elhamarkodásnak nincs helye.

Ezt látva és tapasztalva, el-elgondolom ilyenkor, hogy mi is kőművesek vagyunk, egyre rakjuk az anyagot, lázasan sietve a viszonyok kényszerítő befolyása alatt. Hisz annak a szegény gyermeknek 4—5 év alatt be kell tétőznie mindama tudományokat, a melyekre az életben szüksége leend. És az az élet most nagyon is követelő. A fiúval 4—5 évi tartam alatt le kell rakatni azt az erős fundamentumot, melyre a középtanoda és az egyetem az ő koloszális épületeket később felépíthetik. „Ars longa, sed vita brevis est”. — tehát sietni kell. — És hol marad a díszítmény, hol a facad, hol a harmonia és szimmetria? Oh arra nincs ideje se a népiskolának, se középtanodának. Pedig a kedélyképzés a gyermeknél ugyanaz, a mi az ornamentum az épületnél. Még több, mert az épület lehet lakályos, egészséges és tartós czífráság nélkül is, míg a gyermek nevelése, tanítása kedélyképzés nélkül czélit évesztett mű, torzkép, a mely az életben aztán borzasztóan megboszulja magát.

És mégis, sajnos, de tény, hogy mai napon nagyon is elhanyagolják a kedélyképzést, sok iskolában az „ének” az egyedüli kedélyképző eszköz. A tantárgyak halmaza, és azoknak a pedantériáig hajszolt feldolgozása egy egész özőn, a melyben a kedélyképzés Noé galambjának olajága.

Mindenütt a tudás, a tanulás, a lecczkés a fő, a kedélyképzés egészen mellérendelt valami, mely sok helyt el is marad. Pedig oly időköt élünk, a hol a jó, a szép a nemes kedélyre az embernek épp oly nagy szüksége van, mint magára a tudományra, az ismeretre. Hisz látjuk, hogy sok, sok tanult és művelt ember elzüllik, elkallódik, elpusztul, mert kedélye sivár, műveletlen volt, nem tudott megalkudni a sorssal, a helyzettel: elbukott.

Mit ér maga a vagyon, a szép társadalmi posztio, a tudomány, jó kedély nélkül? Pedig a kedélyt

Kányai kezébe csusztatta volna a két ezer forintot, a lovakat végig verte és a színészt otthagya a kedves „tantival” együtt a faképnél.

— No, ezt jól elsúztam! — gondolta magában.

Midőn haza ért a ténsur, lassan ment be a szobába. Oh, mily nyugodtan feküdt le. Elhatározta, hogy ennek az esetnek öröme holnap nyolcz óráig alszik. Úgyis eddig az a vén boszorkány már hajnalban fölzarvarta...

De nem úgy történt a dolog.

Kora reggel félálamban úgy hallja, mintha a tanti lármáznék rikácsoló hangján.

Kinyitja a szemeit is.

— Hogy jött ez vissza? Csak talán nem a színész hagyta el az éjszaka?

Bimbó uram a mint így elmélkedik, egyszerre csak kinyilik az ajtó és belép rajta a kedves — tanti

A ténsurat majd megütötte a guta.

Hát még a mint megtudta, hogy a pénzes szekrény nyitva áll üresen, a nagynéninek pedig a kedves köpenye elveszett.

Megszökött — az asszony!

Bimbó ur egy hónapig folytonosan kurentáltatta a dezentorokat. Azonban még maig sem jöttek nyomukba.

Hanem a kedves tanti a nyakán savanyodott.

épp úgy kell képezni, fejleszteni, mint a jellemet, aesthetikai érzéket, vallási érzelmet és szeretetet, mert a kedély mindezen érzékek és érzelmek summája.

A kedély az élet napsugara. Mily sivár, örömtelen és üres az élet kedély nélkül! Kopár föld, virág nélküli kert, borult ég. Viszont mily vidám, örömteljes, boldog az élet, jó, derült és nemes kedély mellett.

Goethe azt mondja: „Die Leichtsinigen sind glücklich.” Vidám kedélyhangulatukat tekintve, igaza lehet a nagy költőnek. A sivár kedélyü ember magának is, embertársainak is csak terhére van. Semmi sem örvendeztet meg. Az ő láthatára örökös felhővel borított. Nem örül a maga, — és még kevésbé más szerencséjének. Mily más a kedélyes ember élete! Jó kedve, örökös humora vidámmá teszi napjait, még ha azok gond és fáradságteljesek is! Jó kedve átragad környezetére is. Vidáman munkálkodnak vele, lelkök ruganyos, a munka el nem csüggeszti őket, mert a jó kedv, a jó kedély a legjobb kisegítő, még a sors csapásait is könnyebben tudja elviselni, nem roskad össze alatta, soha sem esik kétségbe. A zord, sivár kedélyü ember pedig pessimista, kinek jelenléte is már kellemetlen, míg a kedélyes ember optimista, ki bátorít, vigasztal, segít, megosztja veled, amivel bír, mert jövője fölött soha sem esik kétségbe, a jelennel pedig megelégedett.

(Vége köv.)

HIREK.

— **Diszeböd**, A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület képviselőtében városunk falai között időzött egyházi és világi férfiak tiszteletére báró Vay Béla főgondnok a gyűlés napján 120 terítéki diszebödöt adott a „Korona szálló” redut-termében. A patkó alakú asztal mellett a főhelyet Kun Bertalan püspök és báró Vay Béla kerületi elnökök foglalták el, mellettük jobbról és balról sorakoztak a kerület, továbbá megyénk és városunk kitűnőségei. Báró Vay Béla mellett ült dr. Miklós Gyula főispán, Bernáth Elemér kir. táblai tanácselnök, Ortvy Miksa kuriai bíró, törvényszéki elnök, Lévy József alispán, L. Farkas Gusztáv arvaszéki elnök, báró Vay Elemér, Vladár Ervin, Vécsey József abaujmezei arvaszéki elnök, Dokus Gyula zemplénmezei főjegyző, Meczner József, Mocsáry Lajos, Rágyai Béla országgyűlési képviselő, Lengyel Samuel, Soltész Nagy Kálmán polgármester, Kovács Lajos megyei főgyógyász, Mikuleczky István, miskolci főgondnok. — Kun Bertalan püspök mellett ült Blazsejovszky Ferencz apát-plébános, Kaffka Ignác kir. táblai bíró, Kovács Károly ungi, Farkas Ábrahám gömöri gondnok, Radvány István, Lichtenstein József, Gaszner Pál kir. pénzügyigazgató, Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő, dr. Szepessy Zsigmond főszolgabíró, Kun Kálmán nyug. törvényszéki bíró, Molnár Bertalan borsodmezei főjegyző, Bizony Ákos kerületi ügyész, Szathmáry Király Pál, Bárczay Miklós, Szekrényessy Árpád, Csoma József, Szentimrey Gyula, Csoma István tanácsbírák, továbbá az esperesek, lelkészek, a sárospataki, miskolci és rimaszombati tanárikar számos tagja. Az első pohárköszöntőt Mitrovics Gyula, a kerület aranyhajója és tollu főjegyzője mondta, a ki eszmékben gazdag beszédben a kerület elnökeit, Kun Bertalan püspököt és báró Vay Béla főgondnokot éltette. Utána báró Vay Béla emelt poharat. „Ugy érzem magam — kezdte beszédét — mint az a hajó, mely a zivatáros tengerről a csendes kikötőbe ér. Bárcsak az állam hajója is elérné a csendes kikötőt! Költői hasonlatokkal fűszerezett beszédét a magyar haza hő fiainak éltetésével végzi. — Blazsejovszky Ferencz br. Vay Béláné szül. gr. Teleky Zsófia urnőért, mint a jótékonyág mentőjéért emelt poharat. Lévy József a tőle megszokott gyönyörű beszédben br. Vay Bélát éltette, a ki ma először jelent meg Borsodvármegye szívében, mint a kerület vezére. — Bernáth Elemér azt a kérdést fejtegeti: ki az igaz ember? ki az igaz hazafi? A klérus képviselőtében megjelent Blazsejovszky Ferencz apátplébánost élteti. Kun Bertalan püspök a felekezetek közötti egyetértésre emeli poharát. Zombory Gedő dr. Miklós Gyulát, Borsodvármegye főispánját élteti. Dr. Miklós Gyula erre azonnal szót emel s hatásos beszédben fejtegeti, hogy senki

ember fia nem arrogálhat magának isteni hatalmat. Az isteni hatalom azonban még nem elég. E mellett világi hatalomra tör ismét egy gyászos fekete sereg, mely megölni készül a békét, a fejlődést, a szabadságot. A feudal-reakció kitűzte a zászlót, ez azonban sohasem appellálhat a protestantizmusra, mely annyiszor megvédte a haza szabadságát. A kerület képviselőit és vezéreit élteti. — Czinke István „némi-nemű” humorral paptársaira és különösen Mitrovics Gyulára emelte poharát. — Molnár Bertalan Fejes Istvánt, mint a kerület egyik kiváló vezérfőnökét élteti. — Bernáth Elemér Lengyel Sámuel, az alsó-borsodi egyházmegye új gondnokát élteti, a ki úgy az egyházi, mint világi téren fardhatatlan harcosza a köztgyekeknek. — Zombory Gedő Lévay József alispánra emeli poharát. A szellemes toasztoknak vége-hossza nem volt. A társaság öt óra felé kedélyes hangulatban oszlott szét. Meg kell még emlíkeznünk arról is, hogy Reidinger Béla vendéglős úgy az ételek jóságát, mint a felszolgálat tekintetében a vendégek teljes elismerését vívta ki.

— **Lévay József** megyénk alispánja, a magyar tudományos akadémia nagy gyűlésére szerdán délelőtt Budapestre utazott.

— **Ezüst menyegző.** Szeremley Lajos a miskolci ügyvédi kar egyik legtekintélyesebb tagja, köz- és társadalmi életünk kiváló munkása, szeretett nejevel szül. Altman Emilia úrnővel e hó 9-én ünnepelte meg házassági egybekelésének 25-ik évfordulóját. Az általános tisztelőnek örvendő családot nagyon sokan fölkeresték legjobb szerencsekívánataikkal, melyekhez mi is tisztá szívvel csatlakozunk.

— **Lelkészválasztás.** A sajtó-vámosi ev. ref. egyházban vasárnap délelőtt ment végbe a lelkészválasztás. Az egyház hívei nagy szótöbbséggel Bartha Mihály disznós-horvati lelkészt választották meg.

— **Kinevezés.** Heckel Károly ügyvédet, az ügyvédi kar egyik jeles készültű tagját Ó felsége a király a miskolci kir. törvényszékhez albiróvá nevezte ki.

— **Esküvők.** Krammer Gyula a miskolci tiszteletesség fiatal tisztviselője kedden délután vezette oltárhoz Ujlaky Margit kisasszonyt, Ujlaky kir. mérnök szép és művelt leányát. — Narancsik József mozdonyvezető kedden e hó 7-én esküdték örök hűséget Antel Karolina kisasszonynak, Antel András polgártársunk bájos leányának a ref. templomban.

— **Halálozás.** Özv. Magyar Károlyné szül. Sáray Zsuzsika urnő, Miskolcz város egykori főpénztárnokának özvegye e hó 9-én hosszu és kínos szenvedés után jobb létre szenderült. Az általánosan tisztelt, nemeslelkű urnő temetése ma délután 5 órakor lesz a Csabai-kapuban lévő gyászszobából. Nyugodjék békében!

— **Halálozás.** A következő gyászjelentéseket vettük: Szerdahelyi Katalin özv. Szemán Istvánné, Szerdahelyi Franciska özv. Ferenczy Sándorné mint testvérek; Szemán Antonia férj. Leochei Andrásné, Szemán Pál és neje Andreánszky Julianna. Ferenczy Róza özv. Fejér Ödönne, Ferenczy Francziska férj. Spornovits Emilné, Fehér József, Fehér Mária férj. Gál Jánosné, Fehér Ferencz és Andreánszky Bálint családjuk és gyermekeik nevében is, mint rokonok fájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb testvér, nagynéne és rokonok özv. Kóródy Lajosné, szül. Szerdahelyi Veronikának f. év s hó 1-én d. u. 6 órakor hosszas szenvedés után, életének 70-ik, boldog házasságának 43-ik évében, a halotti szentségek ajtatatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai f. hó 3-án d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint a heő-bábai róm. kath. temetőben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő sz. mise áldozat f. hó 4-én d. e. 9 órakor fog a Mindenhatónak bemutatni. H. Bába, 1895 május hó 2-án. Áldás és béke lengjen a drága hamvak felett! — Özv. Mandelik Dánielné szül. Skultéthi Mária a maga, valamint leánya Melánia férjzett Matavovszky Árpádné; veje Matavovszky Árpád m. kir. erdőrendező, nővére Skultéthi Adél; fivére Skultéthi Mátyás nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatja felejthetetlen férjének, a legjobb pótolhatlan atyának, szerető após, illetőleg sógornak Mandelik Dániel m. kir. erdőmester úrnak 1895. évi májue hó 5-én, hosszas szenvedés után, életének 68-ik, boldog házasságának 34-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei 1895. évi május hó 7-én d. u. 3 órakor az ág. ev. egyház szertartásai szerint fognak a diós-győri sirkertben az anyaföldnek visszaadni. Diósgyőrött, 1895. évi május hó 6-án. — Áldott legyen drága emléke!

— **Tanító gyűlés.** Május 20-án az alsó-borsodi ev. ref. tanítóegyesület mező-csáthi köre d. e. 9 órakor Mező-Csáthon az ev. ref. leányiskola tantermében tartja meg rendes gyűlését. a következő tárgysorozat mellett: 1., Elnöki megnyitó beszéd. 2., Gulvás Ferencz igrizű tanító gyakorlati tanítása. 3., Balogh János m.-csáthi tanító, (ki a kertészeti póttanfolyamot Budán a múlt évben elvégezte) felolvasást tart a „Gyümölcsfák kezelése, betegségei s ezek gyógyítási módja, gyógyszereinek készítése és alkal-

mazása”-ról. 4. Hegedűs Tamás t.-keszűi tanító értekezést tart az „Üstökös” csillagról. 5. Inditványok.

— **Melyik a legravaszabb?** Ismert rossz tulajdonsága a háziuraknak, hogy a bérfizetésekor követelik pénzüket: de még ismertebb a lakóknak azon idegenkedése, melylyel a bérfizetés szent kötelessége iránt viseltetnek. Itt ellenkező érdekek állnak egymással szemben. Bajos meghatározni, melyik félnek van igazsága. Ne lépünk a veszekedő felek közé, különben se tudunk pro domo beszélni. Mondjuk el inkább azt a tragikomikus esetet, mely egy háromszoros háziuron történt meg, s a mely legélesebben világítja meg a lakó és háziur közt tátongó szakadékot. X. urnak nemcsak három háza, de jó szive is van. Ezt ugyan egy lakó se fogja elhinni, de végre is... miért ne lehetne háziurak közt fehérlőllóra akadni? Tehát X. urnak jó szive volt s bár meghagyta házmesterének, hogy nem fizetés esetén azonnal mondjon fel az illető lakónak, de egyszersmind azt is lelkére kötötte, hogy ne foglaltasson a szegényeknek. A házmester általánosságban szigoruan a principális rendelkezéshez tartotta magát, de most május 1-én ugyancsak megvolt akadva. Egy családos kishivatalnok, hivatkozva a mindenütt honos nyomoruságra, kijelentette, hogy a felmoudást nem veheti tudomásul, minthogy nincs annyi pénze, hogy kihurczkolodhatnék. A házmester hosszas gondolkodás után arra az ötletre bukkant, hogy ijesztésül foglalást eszközöltet a lakónál, ki aztán inkább ott hagyja a lakást, sehoggy elveszítse butorait. A mint látjuk, a házmester gondolkodása igen ravasz volt, de a lakó se esett a feje hübjára. Elment a háziurhoz, elmondta neki, hogy öt leánya van, a legidősb már 26 éves, férj még egyse mutatkozik, az 1 frt 20 kr. napidij még a mindennapi élelemre se elég, hol van azonkívül a ruha, mosás, fűtés világítás... hát még a lakbér! Ilyen körülmények közt valóságos szivtelenség a házmester részéről felmondani és még foglaltatni is...

— **Micsoda** — kiáltott X. ur — a házmester foglaltatott? — Azt nem tűröm, az nem fog megtörténni, legyen nyugodt, hagyja el a lakást öt leányával együtt... elengedem a házbérbátreléket.

Hát ezt szívesen megtenné a lakó, de mikor az új lakásért előleget kell adni, 15 frt pedig sok pénz egy szegény emberre nézve. A háziur mosolyogva tipegett Wertheim-szekerényéhez, leolv: s ott a szűkölködő lakónak három ropogó, ujdonat új tengerzöld ötforintost és azon meggyőződésben, hogy mégis csak a r a v a s z a b b a házmesternél, elbocsátá a hálálkódó lakót. De ennyi jóság még keményebb szivfeket is megindított volna, a szegény lakó pedig lelke mélyéből vonzódott nemeslelkű háziurához és ezt rögtön be is bizonyítá. Elment ugyanis X. ur egy másik házába, ott hagyta a kapott 15 frtot előleg fejében és másnap behurczolódott az új lakásba. Nos... melyik volt hármuk közül a legravaszabb?...

* **Uj serfözde.** Miskolczon, mint értesülünk, serfözde-részvénytársaság van alakulóban. A serfözde-részvénytársaság létesítésén **Mildner Géza** fáradozik, ki az aláírások gyűjtését is esközi.

* **A göztéglagyár új igazgatója.** A miskolci göztéglagyár-részvénytársaság eddig vezérigazgatója Csáthy Szabó István tisztségéről leköszönvén, helyébe **Kubacska Istvánt** választották meg.

— **Hamis ezüstforintosok.** A papiros forintok mindinkább ritkaságszámba mennek, hogy helyet adjanak ajsengő ezüstforintnak, amelyek számára szabópolgártársaink erősebb szövettű zsebeket kell hogy készítsenek. Az ezüstforintosok azonban nemcsak az olló művészeinek, hanem a pénzhamisítóknak is újabb gondot okoznak. Az ezüstforintosoknak a hamisítása meglehetősen nehéz mesterség s a pénzforgató közönség is mind óvatosabbá lesz; a legvalódiabb ezüstforintosokat is kétszer-háromszor megforgatják, az asztalhoz csapkodják, míg a fiókra méltányolják. A szorongatott pénzhamisítók közt tehát nagy az üzleti versengés s közülök ki minél több ezüstöt iparkodik az ólomba, vagy britania fémbe keverni, úgy gyártmányát annál „zsebképesebbé” tegye. A hatóságok most az ezüstpénz hamisítók nemes versengésének egy újabb produktumának akadtak nyomára. Az új hamis ezüst forintosnak a következő a szeméyleírása:

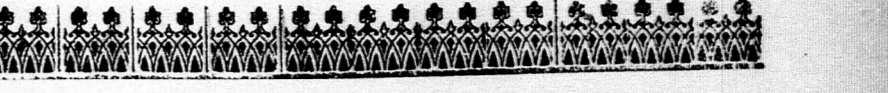
A hamis forintosok „britannia” féműl vannak öntve; osztrák verettek 1888. évszámmal. Könnyen fel lehet a hamisítványokat ismerni, mert színük feltűnően sűrűke, szírlat hiányzik, rajuk elmosódott és a súlyuk is csekély, kilencz gram.

Felolós szer készítő és laptulajdonos: **Dr. Kots Miklós**
Kiadó: **Ruttkay Menyhért.**

386.
v: 895.
Arverési hirdetmény.
Alólirott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszéknek mint esődbíróságnak 4968/895. sz. árverést elrendelő és a miskolci kir. járásbíróóság 1895. évi 5706. számú kiküldő végzése folytán **Burger L.** vagyonbukottnak a csődeltár 1—81 t. számai alatt összeirt 526 frt 35 kr-ra becsült arany és ezüstneműek, inga fal- és zsebrák 1895. május hó 13-án és következő na-

pon d. u. 2 órakor Széchenyi-utca 141. sz. a. a legtöbbet ígérőnek becsáron felül készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1895. május 6-án.
Némethy Károly,
bir. végrehajtó.

4049. szám.
1895. tkv.
Arverési hirdetmény.

A miskolci **Fakereskedők társulata** végrehajtatónak, **Szlavkovszky Mihály** végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az árverés 582 frt 24 kr. tökékövetelés és annak 6%-os kamatai, 32 frt 95 kr. végrehajtási már megállapított 15 frt árverés kérési és 3 frt újabb és még felmerülő költségeknek kielégítése végett a miskolci királyi törvényszék területén, a miskolci 2507. számú tjkvben a + 1 rsz. 4147. hrsz. alatt foglalt Nyakvágó-utczában levő 13 nsszm. ház és udvarra a vnyajtási tv. 156 §-a alapján 720 frt kiküldési árban az alábbi feltételek mellett elrendeltetik s erre határidőül **1895. évi június hó 4-ik napjának délelőtt 9 órája** tűzetik ki ezen kir. tszék árverelő helyiségében.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál és Miskolcz városaházánál tekinthetők meg. Az árverési hirdetményi kivonat a helyi lapok egyikében leendő közzététel végett dr. Engel Arnold ügyvédnek kiadatni rendeltetik.

- Arverési feltételek:**
1. Az ingatlan esetleg a kiküldési áron alul is eladatni fog.
 2. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 72 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni.
 3. Vevő köteles a vételért 2 egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számítva az első 30 nap alatt, a másodikat 60 nap alatt, minden egyes vételár részlet után, az árverés napjától számítandó 6%-os kamattal együtt a miskolci kir. adóhivatalnál lefizetni. — A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
 4. Vevő köteles az ingatlan terhelés és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.
 5. Vevőnek a vételi bizonyítvány az előterjesztési és utóajánlati határidő elteltével fog kiadatni; minék alapján vevő birtokba léphet.
 6. Tulajdonjognak bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog elrendeltetni.
- A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenné, az érdekelt felek bármelyikének kérelmére az 1881. évi 60 t.-cz. 185. § a szerint vevő veszélyre és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.
6. Vevő köteles a megvett épületeket a birtokbalépés napján tűzkár ellen biztosítani.
- Miskolczon, 1895. évi apr. 12-én. A kir. tszék mint tkvi hatóságnál.

Sebe Alajos,
kir. tszéki bíró.

461. sz.
tkv. 95.
Arverési hirdetményi kivonat.

Az edelényi kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Tóth János és neje** végrehajtatónak **Visnyiczki Andras** végrehajtást szenvedett elleni 287 frt 50 kr. követelés s járulécai iránti végrehajtási ügyében az edelényi kir. járásbíróóság területén lévő, Edelény község határában fekvő, az edelényi 309.sz. tjkönyvben a + 1 r. 46. hrsz. ház, udvar s kertből álló ingatlanra 480 frt az ugyanazon tjkvbe + 2 r. 874. hrsz. a. foglalt szőlőre 304 frt a végreh. törv. 156. §-a alkalmazásával kiküldési árban az árverés ezennel elrendeltetik, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1895. évi június hó 5-ik napján délelőtt 9 órakor** Edelény község házánál megtartandó árverésen a kiküldési áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át a kiküldött kezébe letenni.

Kelt Edelényben, 1895. márczius hó 26. án.
a kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Balogh,
kir. abiró.

Circus Henry
keres egy jó
szabónőt
esetleg női szabót,
kik hajlandók volnának a circussal utazni.
Az illetők bemutatthatják magukat naponta
d. e. 11-től 1 óráig a circusbán.

Műtrágya

HEILINGER JÁNOS és Tsa

d.-wagrami és oderbergi műtrágyagyáraiból
legjobb minőségben és legjutányosabb árakon
megrendelhető

Merkl Gyula úrnál Miskolczon.

Arverési hirdetmény.

Alulírt tömeggondnok közhirre teszi, hogy
Tisza-Kesziben **Bródi Miksa csódtöme-**
géhez tartozó

szobabutorok

f. évi május hó 20-án (hétfőn) d. u. 2 órakor

a helyszínén (T.-Kesziben) tartandó árverésen
el fognak adatni.

Dr. Róth Márk,
ügyvéd.

Bródi Miksa csódtömegének
tömeggondnoka.

Van szerencsém értesíteni, hogy a tavaszi
dény beálltával **férfiszabó üzlettemmel**
kapcsolatos **szövetraktáramat** nagy válasz-
tékban kül- és belföldi, valamint hazai gyártmányu

tavaszi és nyári szövetekkel

dusan ellátam, mely árukból elsorangu gyárakkal
összekötéseimmél fogva, mélyen tisztelt megrende-
lőimnek **a legolcsóbb árban** szolgálhatok.

Gondoskodtam arról, hogy szöveteim a legújabb
divatnak megfelelőek legyenek.

Ugy mint eddig, ezután is, főelvem leendő szo-
lid és olcsó árak mellett pontos kiszolgálás.

Kérem szives pártfogását, melyre magam ér-
demessé tenni igyekezni fogok.

Tisztelettel

Fischer Jónás, férfi-szabó

Debreczeni-ház, a forg-hidnál.

A cs. kir. szab. Adria Biztosító Társulat

vezérügynökségének irodahelyisége

Zsolczi-kapu 18. sz. alá

(Buzavásár-tér) helyeztetett át.

Ugyanezen vezérügynökségnél egy óvadékképes **irodaszolgá**

azonnal alkalmazás nyerhet.

Grünfeld Ig. fiai.

Altman János.

HÁZ-ELADÁS.

A miskolczi fürdő-részvénytársulat tulajdonához tartozó s a Városház-tér 1.
sz. alatt levő **telek** egészben vagy két részletben külön-külön való eladása elhatá-
roztatott, e célból **folyó hó 28-án délelőtt 10 órakor** a polgármesteri
hivatalban

zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A venni szándékozók értesítetnek, miszerint az eladás feltételeit, a telek
elosztási tervzetét, a polgármesteri hivatalban megtekinthetik.

Miskolcz, 1895. május 6.

A miskolczi fürdő-részvénytársulat igazgatóság a.

Orvosi jelentés!

Dr. BREUER MÓR,

az összes orvosi tudományok tudora

a prágai egyetemi és a drezdai királyi
nőgyógyászati és szülészeti klinikák volt

segédorvosa,

külföldi tanulmányutjáról hazaérkezett és

rendelését

megkezdte.

RENDEL 2-4-IG.

Lakik: Mindszent-utca 12. sz.

646 sz. 895 kv. Árverési hirdetmény.

Goldberger Bernát végrehajthatónak **Groszman Zsigmond** végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az árverés 600 frt tökekövetelés és ennek 6% kamatai 65 frt 85 kr. végrehajtási már megállapított, 10 frt — jelenlegi és még felmerülő költségek kielégítése végett a mező csáthi kir. jár. bíróság területén levő, a tiszta-tarjani 565. sz. tjkv-ben A. 1. sor 96 hrsz. alatt foglalt s Groszman Zsigmond tulajdonát képező ingatlanra 627 frt kikiáltási árban az alábbi feltételek mellett elrendeltetik s erre határidőül **1895. év június hó 8-ik napjának d. e. 9 órája** tűzetik ki Tisza Tarján község-házához.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróságnál és T.-Tarján község előljáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fenti tjkvben feljegyez-
tetni s az árverési hirdetményi kivonat a megyei
lapok egyikében leendő közzététel végett Dr. Róth
Márk ügyvédnek kiadni rendeltetik

Árverési feltételek.

1. Az ingatlan esetleg a kikiáltási áron alul
is eladatni fog.

2. Az árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlan becsárának 10%-át, vagyis 62 frt 70 krt.
készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételért két egyenlő részlet-
ben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől szá-
mítva az első 15 nap alatt, a másodikat 30 nap
alatt minden egyes vételári részlet után, az árverés
napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a mis-
kolczi kir. adóhivatalnál befizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4. Vevő köteles az ingatlant terhelő és az ár-
verés napját követőleg esedékes adókat és áruhá-
zási illetéket viselni.

Vevőnek a vételi bizonyítvány az előterjesz-
tési és utóajánlati határidő elteltével fog kiadatni,
minek alapján vevő birtokba léphet.

A tulajdon jognak bekebelezése csak a vételár
és kamatainak teljes kifizetése után fog elrendeltetni.

A mennyiben vevő az árverési feltételek bár-
melyikének eleget nem tette, az érdekelt felek bár-
melyikének kérelmére az 1888. 60. t. cz. 185. §-a
szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénzök-
nek elvesztése mellett újabb árverés fog el-
rendeltetni.

6. Vevő köteles a megvett épületeket a bir-
tokba lépés napján tűzkár ellen biztosítani.

M.-Csáthon, 1895. márcz. 29-én.

A m.-csáthi kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Laczy J., kir. albiró.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség
becses tudomására hozni, hogy

paplan- és matracz- üzlethelyiségemet

május 1-től Széchenyi-utca 99. sz. alá
(**Braunfeld** és **Rosenberg** urak üzlete
között) helyeztem át.

A nagyérdemű közönség eddigi becses
pártfogását megköszönve, kérem azt részemre
továbbra is fentartani.

Tisztelettel

Roth Jakob,

paplan- és matracz-készítő.